

finde Sted, et intimere Samarbejde mellem Bestyrelsen og Revisionen.

Jeg skal rekapitulere, at hvad der er tilstræbt ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, er at hidføre en yderligere Adskillelse mellem Pengeinstitutterne: Banker og Sparekasser. Det sker for det første ved, at man kræver, at en Bank udtrykkelig skal benævne sig som Bank, og at andre, Institutioner eller private, ikke er berettigede til at føre denne Benævnelse. Dernæst er der i Lovforslagets § 1 givet en Redegørelse for, hvad man skal forstaa ved Bankforretninger.

I samme Paragraf er der en Bestemmelse om, at Banker fremtidig stilles lige med Sparekasser i Henseende til Opnaaelse af Stempelfrihed for Kontrabøger. Praktisk talt vil denne Bestemmelse sige, at Bankerne fremtidig stilles indbyrdes lige paa dette Punkt. Som det vil være det høje Ting bekendt, har alle de Banker, som er stiftede inden Aaret 1901, i Lighed med Sparekasser Stempelfrihed for Kontrabøger. I 1901 fraveg Administrationen den Praksis, den havde fulgt i 20 Aar, og de Banker, som er oprettede efter 1901, har for Tiden ikke Stempelfrihed for Kontrabøger. Dette Forhold virker urimeligt og er i sig selv meningsløst. Det har overhovedet ikke haft den Virkning, som Administrationen formentlig havde tænkt sig, det skulde have, nemlig at hemme Bankerne i Modsætning til Sparekasserne. Det har kun haft og kan kun have den Virkning, at nye Banker er stillede ugunstigere end gamle.

Lovforslaget indeholder den væsentlige Bestemmelse, at en Banks Vedtægt skal stadfæstes af Ministeriet for Handel og Søfart, hvilket altsaa vil sige, at Ministeriet vil være i Stand til at sikre sig nogenlunde Ensartethed med Hensyn til Bankernes Organisationsforhold. Endvidere gives der de Regler, jeg nylig omtalte, som vil have en betydelig Interesse med Hensyn til den Sikkerhed, en Bank skal yde overfor sine Kreditorer. Det er fastslaaet, at der i enhver Bank skal være baade et Bankraad og en Direktion, saa at man altid er sikker paa, at der findes en tilsynsførende Myndighed foruden den administrerende.

Det bestemmes, at Regnskabet skal affattes i en af Ministeriet foreskreven Følelsform. Dette er en Bestemmelse, som jeg tillægger overordentlig stor Betydning. Den, som nu med nok saa megen Interesse giver sig af med at læse Bankernes Ba-

lancer og sammenligne dem, vil have den meget store Vanskelighed at kæmpe med, at de Benævnelser, hvorunder de forskellige Forretninger opføres, er uensartede, saa at en virkelig Sammenligning er umulig, ja at de Benævnelser, der anvendes, undertiden betyder vidt forskellige Ting. Men denne Bestemmelse vil tillige faa en anden meget væsentlig Betydning, idet Regnskaberne derefter vil afgive et meget bedre Grundlag for Statistikken end nu, og navnlig vil jeg mene, at man derved vil opnaa et betydeligt Materiale til Bedømmelse af vore Gældsforpligtelser i Udlandet.

Endelig indeholder Lovforslaget den væsentlige Bestemmelse, at der skal ansættes en Bankinspektør, ved Hjælp af hvilken Staten vil føre Tilsyn med Bankernes Virksomhed. Dette Tilsyn vil ikke, og kan ifølge Sagens Natur ikke, faa den samme Effektivitet som det, der ved Hjælp af Sparekasseinspektøren foretages med Sparekasserne, men der er ikke Tvivl om, at denne Foranstaltning dog vil betyde noget væsentlig godt. Bankinspektøren skal for det første føre Tilsyn med, at Loven overholdes, og derunder navnlig med, at Bankernes Regnskaber er affattede som foreskrevet i Loven. Hvis det lykkes at finde en tilstrækkelig kyndig og kraftig Personlighed til denne Stilling, er jeg ikke i Tvivl om, at han vil kunne opnaa en ikke ringe Indflydelse paa Bankernes ledende Personer og derved ofte vil kunne faa Lejlighed til at afværge uheldige Dispositioner. Navnlig kan der være et Haab om, at Bankinspektøren vil blive tilkaldt til Raad og Vejledning, naar en Bank befinder sig i en kritisk Situation, og saa vil der være Haab om, at han vil kunne afværge netop de mest desperate Dispositioner, der ofte foretages, naar et Pengeinstitut er kommet i Forlegenhed, ofte i sidste Øjeblik, og som er af langt større Rækkevidde end det, der i øvrigt kan være i Vejen. Men navnlig tror jeg, at det vil faa nogen Betydning, at Regeringen ved Hjælp af Bankinspektøren faar et Organ, hvorved den kan gribe ind, naar et Pengeinstitut af en eller anden Grund giver Anledning til særlig Omtale. Man vil da kunne lade ham træde til og foretage en Undersøgelse og de fornødne forebyggende Foranstaltninger. I det hele er det min Overbevisning, at man ved Vedtagelsen af dette Lovforslag vil bidrage i ikke ringe Grad til at fremme Sundhed og Ligevægt indenfor Pengeverdenen.